

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.10
Pol leta 70
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „periodical“ se plačuje za navadno tristolno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje drke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „trih krogov“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Cassana, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, 1., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepriljubljenim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Klevetnikom Slovencev.

Spisal dr. Franc Oblak.

Mnogokrat mora kateri narod poslušati zasmevanje, da je réven in da je gol vsega imetja. Tako grdo oponašanje pa je v obče neopravičeno in ne kaže omikanega srca pri njem, ki oponaša.

Pri vsaki reči je treba, da človek dobro prevadri in strogo loči, predno izreče svojo rabsodbo; k temu je po svoji vesti vselej vezan, a iz previdnosti še bolj tedaj, kadar se odloči, da v malenkostnih stvarih izreče svojo misel v javnosti. Še bolj pa je dolžen resničen in resen biti tisti, ki javno govori ali piše o narodih.

Tukaj imam v mislih svoj slovenski narod, ki se je mnogokrat in od več strani opisoval, kakor bi bil ubog, neveden, len in neročen, torej narod samih siromakov, ki je križ samemu sobi in drugim narodom. Pri tem se mi uriva vprašanje: Je li to res?

Naš rod je lastnik zemlje, na kateri p. ubiva. S tem je izrečeno, da v svoji celoti nima in ne more imeti potrebe po izgledu neklih prerokov, ki se nahajajo najprej med gospodarsko visoko stoječimi narodi in ki izhajajo iz tako zvanih „proletarcev“ (proletarci so najsiromašnejši nevarni del ljudstva), reči, da je lastnina proti božji postavi. S trdimi in kuljavimi rokami in z znojem v obrazu obdeluje naš narod zemljo in zadovoljen more reči: „Jaz sem gospodar obdelane zemlje“; ob nedeljah in praznikih pa oblečen v domačo tkanino in obut z debelimi čevlji 1) lahko hodi med njivami, katere je razoral z lastnimi voli, in radovoljnega srca more opazovati, kako poganja iz zemlje kali, kar je usejal in usadil. In po svoji potrebi oblečen v trdo kmečko opravo nosi svoje pridelke na prodaj, kamor hoče, tudi v mesto lišpanemu gospodu ali gizdavemu kupcu, katerega znaš že leto zagledati med najgršimi

1) Italijanski poljelelec s ponosom pravi: „Se non vi fosse la scarpa grossa, il signor nulla avrebbe da mangiare“. (Če ne bi bilo debelega čevlja, gospod ne bi imel kaj jesti). Kako se s tem čisto italijanskim izrekom strinja neotesan in v čisti italijanščini tudi jako barbaričen izrek: le scarpe pedcovate (Podkovani čevlji)?

LISTEK.

STANA.

(Konec.)

Skrbele so č. matere za Stanino odgojo, kakor skrbi dobra mati za ljubo dete svoje. Častita mati Ksaverija pazila je preblago na njo; vedno je bila Stana čedno opravljena, vse so ji nune pokrpale in popravile. Sedela je pri isti mizi z drugimi gojenkami. Stanica ni čutila, da je tuja, ker ni bilo nobene razlike med njo in drugimi deklicami. V samostanu je našla zavetje, svoj dom in svoje vse. Častiti materi Ksaveriji, svoji dobrotnici, bila je največje hvalo dolžna.

Napačno je pa bilo pri njej, da je bila preživa in v nekaterih stvarih prenegla. S to svojo naglostjo, nakopala si je mrtno nekaterih samostanskih oseb. Posebno častiti oče je ni ljubil, tako da se ga je že od čalec bala, ko ga je zagledala. Bodisi, da se slučajno nista poznala, ali da so jo nekatere součenke, morebiti prav tiste, ki se bile z njo najbolj prijazne, pri gospodu očetu črtili. In tudi prečastita gospa mati jo je jela čestokrat karati, ker so prihajale k nji čim dalje gostejše pritožbe o predkritosrčni Stani. Še svojo odkritosrčnostjo je prijateljicam marsikaj odkrila, kar bi bilo moralo ostati tajno.

Prav tisto leto meseca junija Stana zbolí. Poklicani zdravnik svetuje kopeli. Sklenili so, poslati jo v kopel blizu Novega mesta. In res, kopeli so imele izvrsten uspeh. Stana je popolnoma okrevala in čez

razcapanci; ali njemu (slovenskemu kmetu) sin za sinom gospodariti na dednem domu.

Naš rod je obilo nadarjen s telesnimi in dušnimi zmožnostimi. Ni treba javno praviti, ker očitno je, da Slovenci so „čedne in trdne postave“ in vsa avstrijska bojna polja, kjer so vihrale zastave polkov naših fantov, bi znala povedati o hrabrih činih čilih in čvrstih Slovencev. A z omenjenimi prednostimi in s tem imetjem se Slovincem ni treba ponašati in bahati, ker so nezasluženi dar narave, ki se pa z vsakdanjim delom množi; to zadnje je že naša zasluga.

Drugače je to gledé dušnih zmožnostij in s njimi priborjenega imetja. Ako se ne omenjajo naravno dušne zmožnosti Slovencev, katere priznavajo tudi najhujši njihovi nasprotniki, in ki se kot dar narave ne morejo zapisati njim v zaslugo, mora se vendar kot zasluga naroda in njegovih razsvitljenih glav priznavati to, da v razmeri z drugimi večjimi in sročnejšimi narodi sme s ponosom vzdigniti glavo in izzivaje druge vprašati: Kdo je mar?

Ce se ne more prezirati gospodarska vrednost našega naroda, ki je po svoji večini narod posestnik, se mora toliko manje zaničevati zaradi svoje omike, kajti uđeni svet že od nekdanj slaví iména naših mož, ki toliko v vedi, kolikor v politiki in v lepoznanstvu slove in bojo sloveli, dokler ne izmrje rod, ki daje Slovincem še dan današnji krepke hrditlje in gojitelje domačega ognja, kakor so pred vsemi zdaj živeli pesniki.

Omika sicer ni lastnina kterege koli naroda, ker je svetovno imetje, ali vendar se po pravici narodi gledé časti merijo po tem, koliko je kateri izmed njih donesel k občni omiki, gledé vrednosti pa potem, do ktere stopinje omike je došel. In v tem zadnjem obziru se more naš slovenski narod pri svojem pičlem številu in pri mnogih ovirah, ki se stavljajo njegovemu dušnemu napredku, naravnost velik imenovati: Teško se namreč dobi narod, katerega bi v naravnem razvoju tako zavirali kakor nas, in ki bi kljub temu napredoval kakor mi.

Kako pa so dospeli Slovenci do te stopinje? Morebiti po prosjaštvu? Morebiti po goljufiji? po tatvini? ali celo po ropu? Ne, ampak s tem, da porablja od države dano priložnost, šolske ustanove, ter

nekoliko tednov se je jela pripravljati na odhod v samostan. Kar nenadoma v svoje največje začudenje dobi pismo od prečastite matere, da je odpuščena iz samostana, da ne sme nikoli več priti vanj.

Mislimo si obup in žalost Stanino, deklice gosposkega rodu. Kaj sedaj? doma ni nikjer, denara ni, da bi z njim mogla preživiti se. V Loko v samostan ne sme več. In najhujše vseh bolečin je ta, da ne vé, kaj je zakrivila, v čem opravičiti se. Za delo niso bele nje roke, in šibko nje telo ne bi moglo zmagovati težkega dela. In vprašanje je veliko, kaj zna samostanska deklica, ko pride v svet? Nič, prav nič. Stana dá si poguma in gre v Ljubljano. Nekoliko časa dobi zavetje v ondašnjem samostanu č. uršulink. Sedaj je še le čutila in vedela, da je sirota. Koliko bridkostij je moralo prestati nje mlado srce. Poskuša napraviti izpit za učiteljico; ali o joj, pri skušnji pade. Kaj sedaj? Odpovedalé so ji zavetje ljubljanske sestre.

Še ni obupala pogumna Stanica; obrne se do častitih goriških uršulink, da bi pri njih zopet poskusila izpiti napraviti in da bi potem kot nuna pri njih ostala. Zastonj, pregnane sirote niso sprejele. „Naredite prej poskušnjo, potem pridite in sprejmemo Vas z odprtimi rokami.“

Tudi sedaj ni obupala junaška deklica. V Ljubljani je imela neke daljne sorodnike; obrne se s prošnjo do njih, da bi jej dali zavetje za nekoliko časa. „Se vé da za kratek čas“, si misli deklica, „in v veliki sili; ako ne bode drugače, pojdem za pestunjo; toliko že zmagam, da bom varovala nedolžno dečo.“ Sorodniki so jo sprejeli in tedaj je začela goreče moliti. Dan na dan bi človek lahko videl gospodično,

da se vezbajo pridno, da se dela ne bojé, niti vsakovrstnih nasprotij. Naš narod ne šteje lahko pridobljenih rumenjakov pri luči v zaprti kleti, ampak v vročini in v zimi trudi se naš kmet, pri delu znojí se naš rokodelc in slovenska služabnica je ročna ter bolj rabljiva ko druge. Kdor je po sreči ali nesreči rob črke (učenjak), še pozno v noč sedi pri mizi in misli, kako bi prav rešil kako vprašanje ali kako bi prišel zrnice k splošni omiki.

Glejmo torej Slovence s katere koli strani, reči moramo, da zasluži čast in pohvalo, kakor vsak drug narod. Kdor hoče pravično soditi, mora priznati našemu narodu dušne in telesne vrline. Komur pa ni za resnico in pravico, temveč za spakovanje, zabavljanje, draženje in vznemirjanje, naj le kleveta naprej, kakor do zdaj. Ploskali mu bodo pustni norci, njegov vrtniki, ali vsak pošten človek se mora s zaničevanjem obrniti od njega. Slava Slovincem, ki se izkazujejo hvaležno za razne zmožnosti, katere jim je stvarnik dal, s tem, da jih počtano in pridno rabijo in razvijajo. Sramota klevetnikom!

Koliko živine naj redi kmetovalec.

Pri naših slovenskih kmetovalcih, kakor tudi pri drugih več ali manj, je ona največjih napak ta, da ravna navadno več živine, nego je morejo prederiti, t. j. več nego jim njihova krma dopušča. Naš kmetovalec ne pomisli še tega, da sta hlev in polje tako tesno med sabo spojena ali svezana, da drug brez drugega ne more napredovati. Tukaj smemo s lahko vestjo reči: „kakeršen hlev, tako polje“, in po tem tudi že lahko sodimo dobrega in slabega kmetovalca, ker kdor ima slabo oskrbovano živino, gotovo ni dober, še manj pa napreden kmetovalec.

Narodni pregovor pravi: „Kdor ne napreduje, ta nazaduje;“ ta pregovor volja posebno pri naših kmetovalcih. — Kar je dobi, umni gospodinjji kuhinja, to je umaemu kmetovalcu hlev in kar je z njim v zvezi. — Premnogim kmetovalcem je žalibog samo na tem ležeče, da ravna mnogo živine; kako je pa živina ravnanja, za to si malo glavo belijo, če tudi bi jih morala izkušnja prepričati, da je današnji njihov glavni dohodek od dobro oskrbovane živine. Po-

ki je šla proti frančiškanski cerkvi; tam v mali kapelici pri črni Materi božji je iskala uboga Stana tešila svoji pekoči rani. Oh, ko bi videli Stano, kako zvesto in goreče je molila. Boga in Mater božjo je prosila, naj bi ji dala moč in pravo misel, kaj ji je storiti.

Vsak dan je prihajal gospod v frančiškansko cerkev in na tihem opazoval mlado kledečo deklico, ki je tako zvesto molila Boga. „Gotovo je nesrečna“ misli si. Rad bi jo vprašal, kaj ji dušo teži, a bal se je motiti jo v posvečenem kraju. Odloči se vendar, da jo bo vprašal. Neke dan počaka jo zunaj pred cerkvenimi vrati. „Gospodična, ali bi smel spregovoriti besedico z Vami?“ nagovori jo prav prijazno. „Prosim gospod, kaj bi radi?“ vpraša začudena Stana, misleča, da jo je gospod po pomoti ustavil. „Vprašati se predrzno, zakaj ste tako žalostni? zakaj dan na dan tako zvesto molite? Jelito, da nekaj prosite Boga?“ „Da gospod; sirota sem brez človeka; tukaj prosim vsak dan Boga, da bi se mogla kje ustanoviti, da bi si kruh služila, ali pa naj me k sebi uzame, da bodem preskrbljena z vsem, da bo končano trpljenje in gorje.“ Dolgo zadrževane solze jele so curkoma liti po bledem lepem Staničnem lici, ko je nehala pripovedovati tujemu gospodu svoje bridkosti. Saj dolgo, dolgo zadrževala jih je uboga Stana. „To sem prestala, gospod, ali prihodnost me skrbi; delati no znam, izučena sem pa premalo, da bi mogla od tega živeti.“ „Ne obupajte, pogumni bodite, pomagati Vam hočem do kruha,“ reše ji dobrosrčni gospod. In ko še poizvé njeno ime in bivališče, se postovi in odide.

Nekako umirjena in zadovoljna pozdravi in se zahvali Stana gospodu in gre proti domu. Po ulici

bi imel jutro umreti, in delaj, kakor bi imel vedno živeti“, kajti rad je molil in rad delal do svoje smrti, daj mu v njegovi starosti ni bilo treba delati. Bil je vedno zdravega uma in značajan in v 91. letu do zadnjega zdihljeja se ni v pameti zgubil.

Oh, kako težko je bilo družini ločiti se od očeta, katerega je vedno ljubila! Vse ji manjka, ko očeta, značajnega moža, ni več v nji. Gotovo ne bo pozabljen mnogo, mnogo let; umrl je, pa njegov izgled ostane njegovim in sosedom vedno pred očmi. Preteklo nedeljo 24. t. m. bil je ranjki Anton Budin slovesno pokopan. Mnogobrojno ljudstvo spremljalo ga je k zadnjemu počitku, in sicer iz Zaloč, Dornberga, Tabra in sosednih far, potem sorodniki iz Trsta, Bilj, Črniš itd. To priča, kako spoštovan in daleč okrog in okrog poznan je bil ranjki.

Bodi mu torej zemlja lahka!

Pridemo vsi za njim, drug za drugim; le prosimo samo, da bi nas Bog obvaroval nagle in nepredvidene smrti; prosimo, da bi se tako z Bogom spravili, kakor se je naš ranjki oče spravil. Nepopisljivo je trpel, pa trpel je za nebesa. Bog mu torej daj večni mir in pokoj! Z Bogom naj ostane naš ljubi oče!

Zaločan.

Pod Sabotinom, 21. oktobra. — Preteklo sobote ne pozabimo tukaj tako hitro. Imeli smo ta dan toliko povodnj, da se jej niti od daleč ne morejo primerjati posamezne prejšnje povodnji, katerih se morajo spominjati najstarejši ljudje te občine. Silno narasli potok Pevnica pobral je en most in vse brvi, ktere nas vežejo z mestom in s sosednjimi občinami, tako da smo bili in da smo še vedno, če voda le nekaj naraste, popolnoma ločeni od ostalega sveta. Nu, to bi še ne bilo nič nenavadnega, kajti lega te osamljene občine je že taka, da je več ali manj pretrgana zveza s sosednjimi občinami pri in po vsakem večjem dežju. Sreča, da imamo cerkev in duhovnega v svoji sredi, ker inače bi morali biti pogostokrat brez nedeljske službe božje. Gorje pa bolniku, če bi ob takih priložnostih hotel imeti zdravnika, zdravil ali drugih potrebščin iz mesta.

Povodnj tega dneva pa nam je pustila brez primere žalosten sled. Poti so vse ali razorane ali zasute, da ne more nihče z vozom k nam ali od nas. Njive, posebno one, ki leže tik Pevnice, so take, da njih gospodarji z veliko skrbjo premišlujejo, če in kdaj jih zopet v pravi stan pripravijo. Iz nekaterih je vsa obdelovalna zemlja odnešena. Se vé, da so prav občutljivo sadeti tudi mlini, katerih štejejo v tej občini pet. Tudi trte in drevje je voda sem ter tje izrila. Škoda, ktero je napravil silno narasli potok, je ogromna in ne samo posameznikom, ampak celaj občini občutna. Upamo, da za blagor vseh svojih občin enako vneti naš g. župan iz za nas predaljne Podgore stori potrebne korake, da bi prišla tej tako hudo obiskani občini od kod kaka podpora in pomoč. V ta namen mu že naprej kličemo: Bog plati!

Eden, kateri tudi živo občuti nasledke povodnji.

V Selu, 20. oktobra. — Zborovanja bila so od nekdanj velike koristi in ni dvomiti, da tudi v naših časih bi donela mnogo koristi, ako bi se umno snovala in vršila. O županskih shodih bil je že pogosto govor in tudi pisalo se je mnogo o njih. Žal, da se niso sklicevali in ponavljali, kakor bi bilo potrebno. Ni mi namen pisati o njih; sprožiti sem hotel drugo misel, da bi se namreč sklicevali narodni shodi, na katerih bi se razpravljale narodne zadeve. Dandanes teče čas bolj hitro ko nekdanj, ker se dogodki hitreje vrstijo nego v prejšnjih časih. Zato je treba tudi večje pazljivosti in delavnosti, da se vsaka prilika porabi v narodno korist, v vsestranski napredek milega nam slovenskega naroda.

Na takih narodnih shodih bi menda nikoli ne manjkalo tvarine. Vsaj za sedanjí čas dobi se brez truda premnogo točk, ki bi se dale razpravljati. V prvi vrsti je treba pred očmi imeti razna narodna društva, posebno bralna društva in čitalnice. Delovanje teh društev treba je razumno urediti in modro voditi, ker od previdnega postopanja odvisen je dober uspeh. A teh reči ne more vsakdo po svoji glavi določevati; najbolje je, da se sestavijo glavna pravila na občnih zborih, katerih se lahko udeležijo zastopniki raznih društev.

O taki priliki dalo bi se razpravljati: kako bi se mogla vsepešno izpodrivati tujščina iz našega jezika na Primorskem; kako bi se najdostojnejše in primernejše slavila slovenska blagovestnika sv. Ciril in Metod; kako bi se nabrala potrebna vsota za krasno sliko teh oznanovalec besede božje. Kak rodoljub bi lahko opisal, kako so nekateri naši sodeželani slavili 29. avgusta t. l. „velikega junaka“ Jožefa Garibaldija v Vidmu. Drugi bi se gotovo še kaj drugega spomnili, kajti tvarine, kakor sem že omenil, bi nikakor ne manjkalo.

Tak shod naj bi se sešel prej ko mogoče med Gorico in Ajdovščino. Enaki shodi naj bi se sklicali tudi v Brdih, na Tolminskem, na Krasu, pri Trstu,

da bi na vseh straneh imeli narodno jezove proti narodnim našim nasprotnikom. Ako se tako od vseh strani zavarujemo, bomo varni in nikaka tuja sila nas ne bo mogla potlačiti. Torej rojaki na noge!

Cerkno, 18. oktobra. Moj dopis v 41. številu „Soče“ ranih je močno nekega „rodoljuba“. Da bi si ohladil svoje rane, iskal je zdravila v 83. številu „Edinosti“. Očita mi, da s svojim dopisom sem delal krivico našim uradnikom, češ da dopisnik je sam videl slovenske dopise iz njih rok. To ni nič čudnega. Saj prav s tem kažejo, da so zmogni slovensko uradovati, in da so torej nam večje graje vredni, ako ne uradujejo. Kaj nam pomaga njih znanje, ako o njem nič ne vemo v dejani.

Dopisnik misli, da mora prej ljudstvo pekazati svoje navdušenje do materinsčine, potem se le da bodo uradi po domače uradovali. Nočem preiskovati, koliko resnice je na tem; ali to lahko rečem, da naši uradi bi morali že zdavnaj pisati v domači besedi, ako res ničesa drugega ne čakajo ko narodovega navdušenja za svoj jezik. Navduševali smo se že zdavnaj in se še navdušujemo, ali žalibog, da nam naše navdušenje nič ne pomaga. Ko smo najbolj navdušeni, se že dobi kdo, ki nas iz škafa z vodo obliva, da bi se ne navdušili preveč, kakor pušča brusar kapljice vode na brus, da se mu ne vname, ampak da ostane vedno vlažen, voljan in mehok, kakor mi.

Prašate, g. nasprotnik, zakaj se prezira naš g. nadučitelj, ki bi tako rad oživil našo zaspano narodno čitalnico! Morda ima gospod res te misli; pa oživil bi jo najbrže v drugem duhu, nego v domačem, v italijanskem. Izurjen je tako temeljito v italijansčini, da bi nemški učenjaki gotovo mislili, ako bi ga poznali, da je rojen pri sv. Luciji na Toškanskem, a ne na Mostu. Za čitalnico potrebujemo moža, ki dobro ume sloveneki in ki čuti za slovenski narod. Vidi se Vam, g. B...ski, po kakih stopinjah hodite! Zdravstvijte.

Borodinoslav.

Zemljepisna dolgot 81° 16' 12", dne 23. oktobra. (Prazen sod — votel glas!) Nastopila je doba prekladanj, in to za svetne in nesvetne. Ob takih časih beró se najprej imenovanja v časih med drobnimi vestmi in raznimi novicami. A na to pridejo dolgi dopisi, kjer se povdarjajo vse skoučne in neskončne zasluge dotičnikov. Nu, če so te zasluge resnične, istinite, tedaj to ni slabo; vsakemu svoje; kar si kupil, to boš lupil! Nasprotno pa: če se v takih dopisih pretira na vse pretege, potem — menim — mora to slabo uplivati na čitatelje, posebno na poznatelj okolnosti. Isto velja: če si kedo pred odhodom išče hvalospevov — moreda drugim v škodo!

Nu, opaziti mi je k temu, da tu ne cikam in ne merim na nijedno osebo posebej, da govorim le splošno.

Če bi pa „puška ne fálila“ in bi „tréšla kosa na kámen“ — toliko bolje.

Z.

Politični razgled.

Umrl je na svoji graščini blizu Dunaja upokojeni kancler grof Beust, ki je iz svoje ožje domovine saksanske prišel v Avstrijo ter jo razdvojil, kar bi bil težko storil rojen Avstrijec. Grof Beust je bil cesarjev svetovalec, kateri je ustvaril dualizem; nepoznajoč naše razmere, mislil je, da s tem Avstrijo okrepi. Za Slovane našel je bil poseben lek, s katerim jih je mislil neškodljive narediti, na zavitek tega zdravila zapisal je: „Slovane na steno!“ Kako je s tem cesarstvu ugodil, pokaže prihodnost, toda že danes smemo reči: Beg varuj državo takih mož!

V državnem zboru je bila seja dne 25. t. m., v kateri so se prebrale razne peticije. Odgovarjala sta ministra domobranstva in pravosodja na dve interpelaciji o goljujih pri nabiranju novincev in o eksekutivni prodaji nekega posestva, ki je bilo cenjeno na 7000 gl. in katero je kupil notar Riess za 1 gl. Gledé prvega vprašanja pravi minister, da ni nobena vojaška oseba zapletena v goljujfo pri vojaških naborih; o drugi zadevi povedal je pravosodni minister, da se je kupčija razveljavila in da pride notar v disciplinarno preiskavo. Na to pride na vrsto Fieglov predlog, naj bi se prepovedalo krošnjari po mestih, ki imajo nad 1000 prebivalcev; predlog se izroči obrtniškemu odseku. Poslanec Mauthner utemeljuje svoj predlog, naj bi se odpisali hišni davki poslopjem, postavljenim za tovarniške delavce; predlog se izroči davčnemu

odseku. V tej seji odgovarjal je tudi minister Pražak na Vitezičevo interpelacijo gledé poslovanja v hrvaškem jeziku pri sodnji v Pazinu. Du je bil namreč sodnik, ki ni znal hrvaščine, ki je izpraševal hrvaške stranke s pomočjo tolmača in sestavljal zapisnike v italijanskem jeziku. Minister je poslal tje novega sodnika, ki je stranke izpraševal hrvaško, a zapisnike pisal laško. Na novo pritožbo ukazal je minister tržaški nadsodnji, naj pouči sodnika v Pazinu o rabi hrvaščine pri obravnava in pri zapisovanji. V seji 26. t. m. sprejel se je najprej načrt zakona, da sme ministerstvo davke pobirati v 1. četrtletji 1887 po dosedanji meri. Za tem je bil razgovor o zakom, po katerem se ima leta 1887 nebrati 55.922 mož za vojsko in 5522 mož za namestno reservo. Zakon se sprejme. Na to se je začela razprava o nagodbi z Ogersko, o kateri so govorili različni poslanci, a po primeroma kratkem razgovoru prešla je zbornica v podrobno razpravo.

Na Ogerskem odgovorila je vlada na pritožbe Hrvatov s tako zvorim „renuncijem“, iz katerega Hrvatje nazvidejo, da jih hočejo Madjari popolnoma podjarmiti. Madjarsko postopanje osvitluje nov čin, s katerim s nad 150 občinam slovenskim imena pomadjarili. Samo da bi se to ne maščevalo nad ozijatskimi Arpad!

V Nišu na Srbskem zboruje sedaj skupščina; o njenih sklepih ne vé noben časopis ničesa poročati, ker je vlada to prepovedala. To so znamenja bojazni. V Srbijo prišel je bolgarski odposlanec Stranski, ki je v imenu bolgarske vlade sklenil novo prijateljško in diplomatsko zvezo med Srbijo in Bolgarijo, kar je zbornica z veseljem na znanje vzela.

V Bolgariji rase zmešnjava vedno bolj vsled predrznosti radikalnih življev. Koliko ljudstva imajo ti ljudje za seboj, kaže nevergljiva resnica, da je prišlo na volišče v Plovdivu od 5000 ljudi komaj 500 od vlade in zasebnikov odvisnih, a niti ti niso volili po volji Stambulova in drugih radikalcev. Sicer pa imajo vladni nasprotniki nad 100 glasov in na mnogih ni hotelo ljudstvo voliti. Veliko sobranje bi se moralo sniti dne 27. t. m. v Trnovem, kamor so tudi odpotovali radikalni udje regentstva, dočim je Karavelov doma ostal. Čujejo se glasovi, da misli odposlati zbornica najprej deputacijo do carja, in da se sobranje preloži. Važna je novica, da ste odpluli dve ruski ladiji v Varso, ker je tamošnji konzul brzojavil, da je radi razburjenosti v nevarnosti življenje mnogih ljudi. Bog zna, ne bodo li sledile tem še druge ladije in kaj po tem? Bomo videli.

Domače in razne vesti.

Milostljivi gospod knez in nadškof goriški dr. Alojzij Zorn dokončal je pretekli torek 26. t. m. svoje letošnje kanonične vizitacije ter se je vrnil zdrav in zadovoljen v Gorico na svoj nadškofjski sedež.

Študentovska kuhinja (Nunske ulice, števil. 8, I. nadstropje) se je dne 9. oktobra zopet pridela. Dijakov je sedaj 7 iz latinskih šol, 4 iz realke in 22 iz deške vadnice. Zavetišče je v učenje odprto od 10. ure dopoldne do 2 popoldne. Število se namnoži, ker se še vedno oglašajo učenci ali pa njih stariši — ali naše moči so še slabe in Bog daj, da bi naraščalo tudi število blagih dobrotnikov učede se mladine! Darova sprejema po blagovoljnosti uredništva „Soče“ in se tudi lahko oddajo v „Študentovski kuhinji“ ali pa pri predsedništvu, Via del Teatro št. 18. Razen v zadnji „Soči“ priobčenih donoskov so nam darovali še naslednji dobrotniki: dr. Mahnič 5 gl., J. Pečenko, posestnik in tergovec v Gorici, 5 gl.; kat. C. 1 gl.; đ. g. Jož. Mašera 2 gl.; dr. G. 1 gl.; dr. S. 1 gl.; blagi dobrotnik, ki izrekoma noče biti imenovan, 30 gl. Vsem darovalcem izreka preseržno zahvalo v imenu odbora: J. pl. Kleinmayr.

Slov. bralno in podporno društvo v Gorici vabi vse svoje ude k tih sv. maši, ki se bo brala za vse umle društvenike v praznik Vseh svetnikov 1. novembra ob 8. uri zajutra v cerkvi sv. Antona pod Kostanjovico. Naj bi se društveniki ter sorodniki in prijatelji ranjkih v občini srečali sode.

nje, naj bi bilo v božjem imenu; ali se svojo okornostjo spravljajo včasih mestne ljudi v nevarnost in nesrečo. Predzadnji četrtak kupovala je neka ženska v Raštelji pod oboki (ali veljbi) neko drobnino od 72 letne branjevke. Ker je bilo vreme deževno, imela je seboj dežnik, ki ga je držala vodoravno pod pazduho, tako da en konec je gledal na ulico, drugi pa k zidu proti prodajalki. Med tem pride rokodelski učencem m'no in ker mu je bil na poti konec dežnika, ki je bil proti ulici obrnen, udari nauj, da bi ga pripognil proti zemlji. Pri tej priči vzdigne se kvišku oni konec, ki je bil obrnen proti branjevki in sicer s tako silo in tako nesrečno, da ji oko razlije in da jo okolo očesa močno rani. Branjevka je v največji nevarnosti za življenje, ker se ji je začelo gnójiti znotraj okolo očesa in se je bati, da pride gnoj do možjanov. Kodaj se navadijo naši ljudje, da je treba po ulicah in kjer je veliko ljudi, dežnike navpično nositi, da gleda en konec k zemlji. — Enako nesrečo bi bil pozročil neki kmet, ki je nesel okovano palico pod pazduho prav tako, kakor rečena ženska svoj dežnik. Za tistim možem šlo je več otrok; nankrat se mož obrne kakor vojak in ž njim tudi palice v širokem krogu. Otroci se niso mogli ustaviti tako hitro kakor mož in ako bi ne bila pritisnila dva otroka z močjo palice proti zemlji, ranila bi bila njih tovariša, kateremu je bila namenjena čez ves obraz. Kdor pride s palico v mesto, naj jo nosi kot palico, to je tako, da bo obrnena k zemlji. Tudi v drugih ozirih pazijo deželani premalo na to, da niso na prostem polji, ampak v mestu med množico ljudij, kjer se lahko prigodi nesreča, ako niso prav previdni.

Ispraševalna komisija za ljudske in mestne šole v Kopru je tako le sestavljena: ravnatelj Ivan vitez Revelante, vodja c. k. učiteljišča in član deželnega šolskega sveta; njegov namestnik Alojzij Spinčič, c. k. okrajni šolski nadzornik in profesor; udje komisiji: Josip Belušič, Franc Franković, Josip Kristan, Ivan Bennati, Rajmund Čuček, vsi glavni učitelji; Benedikt Poniž, Anton Orbanich, Anton Marinković, učitelji na vadnici; Matej Krištofič učitelj v kaznilnici. Komisija bo ispraševala v slovenskem, hrvaškem in italijanskem jeziku ter je imenovana na tri leta.

V Pazinu, kjer so se bili italijanaši ugnedzili po protekciji, katero dobivajo z visocih mest, jelo se je v zadnjih časih drugače obračati, potem ko so razsajali izpodili iz mesta žendarsko poveljništvo, brambovski batalijon in državno gimnazijo. Hrvati mučeniki spoznali so, da jih vede tako postopanje v propad, zato so se ojačili in so izvolili v gospodarski svet pred več meseci hrvaško večino. Zdej se vršijo volitve v občinsko starašinstvo, ki bo popolnoma v narodnih rokah, ker italijanaši si niti ne upajo na volitve. Ubogi narod hrvaški, od vseh zapuščen in prepuščen kot igrača v roke mogotcev, koliko moraš prenašati; a ne straši se, zora puca, bit će dana.

Novo knjigo z naslovom „Bukve božje v naravi“ izdala je Katoliška tiskarska družba v Mariberu. Tiskana je v „Tiskarni sv. Cirila“ in šteje 188 strani male osmerke. Knjigo je poslovenil mašnik reda sv. Frančiška Hrisogon Majar po nemški knjigi enakega imena dr. Albana Stolza, čegar dela so tudi med vernimi Slovenci dobro poznana. Kdor želi lepega berila za dolge jesenske in zimske večere, naj si omisli to knjigo. — V. Kosovel v Trstu izdal je svojo „Glagoljsko Miso“ za možki zbor, katero smo bili uče o drugi priliki naznanili. Stane 80 kr. pri skladatelji.

Zahvala.

Slavnemu županstvu, vsem našim sorodnikom in prijateljem, poštenim našim možakom in vsem onim blagim osebam, ki so se udeležile žalostnega pogreba našega umrlega, preljubega in nepozabnega očeta

Anton-a Budin-a,

bivšega posestnika v Dornbergu, izrekamo tudi v imenu sorodnikov iz Trsta in Bilj najtoplejšo in preročno zahvalo. Bog plačaj vsakem posebej!

Zalujoča družina.

Dornberg, dne 27. oktobra 1886.

Javna zahvala.

Podpisani odbor se s tem najtopleje zahvaljuje v imenu šolske mladine vsem onim, ki so k otroški veselici zdatno pripomogli.

Posebno se zahvaljuje slavni Tolminski Čitalnici, k je prijazno odstopila dvorano v ta namen, ter muzikalnemu društvu, ki je pri tej veselici brezplačno sodelovalo, dalje gospodu Antonu Spačeku, kapelniku, kateri je brezplačno vodil petje, gospodu Ivanu Gerželju, nadučitelju, za njegovo skrb, s katero je pripravil, kar je bilo potrebno za to veselico, gospodu

Oskarju Gabrščiku, posestniku, za njegov vsestranski trud in slednjič deželnemu poslanu in posestniku gospodu Ignaciju Kovačiču in vsem tukajšnjim gospodom, gospem in gospodičnam, ki so se svojo navzočnostjo to lepo veselico počastili.

V Tolminu, 26. oktobra 1886.

ODBOR.

BAZILIKA (DOMBAU)

Novi loterijski listi.

Prvo srečkanje 1. novembra 1886.

Glavni dobitnik
120.000 goldinarjev.

Samo pri tem srečkanju 1. novembra bo glavni dobitnik sreček Italijanskega rudečega križa

POL MILIJONA.

OGERSKI RUDEČI KRIŽ.

Srečkanje 1. novembra 1886.

Glavni dobitnik
10.000 goldinarjev.

Prodaja in odposilja proti nakaznici ali povzetju po dnevni ceni.

R. M. Vervega,
menjalce
Via Giardino, v Gorici.

Št. 518.

Oznanilo.

Z dovoljenjem slavnega c. k. okrajnega glavarstva v Tolminu bode v nedeljo dne 31. oktobra 1886 pri Sv. Luciji vsakoletni navadni sejem za razno blago.

Županstvo pri Sv. Luciji.

Dr. Alojzij Delpiero

zdravnik-ranocelnik

stanuje Via Scuole št. 2.

Rusko olje zoper protin

edino, mnogo tisoč rat sponeslo korenito sredstvo zoper protin, trganje, boleznj v križi, umrle ude itd. itd. Nikdo ni se še varal v svojih nadah! Naj se ne opusti poskušnja. Vsakdo bo iznajditelju hvaležen! Cena 80 kr., 1 gl., 2 gl. Glavna zaloga v „Engel-Apotheke“ na Dunaji, I. Am Hof 6.; v Gorici pri J. Cristofoletti-ju, lekarji; v Trstu pri A. Praxmarer-ji, lekarji.

Ženska srednje starosti želi priti kot hišna h kakemu duhovnemu ali drugemu gospodu. Izvedena je v gospodinjstvu ter govori nemško, italijansko in slovensko. Vpraša naj se v Šolskih ulicah, št. 10.

Martin Poveraj,

krojaški mojster v Gorici, sprejme delavca, ki je zmožen delati (razen za civiliste) posebno za vojaške častnike. Delo je zagotovljeno za celo leto. Prosilci naj oznanijo, odkod so ter kje so bili ali kje so v delu. Poskušnja trpi 14 dni.

Po najvišjem povelji Njeg. ces. in kr. Voličanstva. Bogato založena, loterijskih prihodkov po c. k. vodstvu zagotovljena

XXIV. DRZAVNA LOTERIJA

za civilne dobrodelne namene
tostranske državne polovice.

10.128 dobitkov

v skupnem znesku 201.000 gold.

in sicer: 1 glavni dobitnik s 80.000 gl., 1 glavni dobitnik s 15.000 gl., 1 glavni dobitnik s 5000 gl. enotne papirne rente, s 80 pred- in podobitki, potem 5 dobitkov po 1000 gl. 40 dobitkov po 200 gl. in 50 dobitkov po 100 gl. enotne papirne rente, slednjič 10.000 dobitkov po 10 gl.

Srečkanje se bo nepreklicajivo 10. decembra 1886.

Srečka stane 2 gl. a. v.

Natančno določbe obsega igralni načrt, ki se dobiva brezplačno pri oddelku za državno loterijo (Stadt, Rismergasse 7, 2. Stock, im Jacobshofe), kakor tudi pri mnogobrojnih razpočaloh.

Srečke se določijo poštne proste.

Na Dunaji, meseca septembra 1886.

C. k. vodstvo loterijskih prihodkov, oddelek za državno loterijo.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač

na debelo in na drobno.

Največi izbor blaga za raznoškeke (havzararje), kramarje, črevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob itd. dišav, mil itd.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

PRODAJALNICA: Gorica, via Rastello št. 7 nasproti c. k. loterijni kolekturi.

Eau de Hébé

(Hébina voda), orientalsko lepoto (ni barvilo), zboljšanju in mnogovrstno skušeno po

prof. dr. Holly, dela telo naravno voljno, belo in polno ter odpravlja lišaj, bradovice in zagorelost na obrzi. Prodajalci: J. Cristofoletti, dvorni lekar v Gorici; Praxmarer, Prendini, lekarja v Trstu; Ed. Mahr v Ljubljani; Pellé v Celji; Martinz v Mariboru; Rodinis v Pulji; Tromba v Rovignu.

SCHNEIDER (de Civil and Militär) **M. POVERAJ** IZDELUJE vsakovrstne obleke
Sartoria al modello di Parigi.

EDINA
največja in najnovejša krojačnica
in
ZALOGA VSAKOVRSNEGA SUKNA
ter gotove obleke za gospode vsakega stanu.

3 metra blaga iz mešane fine volne za eno obleko od 3 g. 50 k. naprej
cela obleka izvoratno izdelana po novi šegi od 9. — naprej
Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroju in poštenim cenam.

V Gorici, na Travniku, poleg kosarne.

HAIR-MILKON

(mleko, ki pomlaja lasje) daje lasem prvotno barvo iz mladih let. — Nikoli ne pobledeli! — Popolno neškodljivo! — Velika steklenica stane 2. gl. Prodajalci: J. Cristofoletti, dvorni lekar v Gorici; Praxmarer, Prendini, lekarja v Trstu; Ed. Mahr v Ljubljani; Pellé v Celji; Martinz v Mariboru; Rodinis v Pulji; Tromba v Rovignu.

SAMO

v največji krojačnici in zalogi GOTOVE OBLEKE IGNACIJA STEINERJA

v Gorici

nahaja se vedno na poljubno izbiro izdelana obleka najnovejšega kroja za može in za otroke od 3 let naprej po najnižjih cenah.

Posebnosti

v modnih starih za gospode, n. pr. Menčikov, Havolak, Ulsterkot, nepremotljivi plašči za dek, kožuhrine, gote, gomaše, tolke za lov, kolikor za sprehod in dom.

Novosti

tolke za gospe, koškar za mladenke in dekleta v veliki in raznoliki množici, s usodi iz prvih tovarov in Pariza, s Dunaja in iz Berolina glodš Watterproof, Sacchetti, Dolman, plašči, kožuhrine, nepremotljivih halj in gome, jop vseh barv in v raznih oblikah, in vse to v posebni sobi, ločeni od štacane, kjer je vse prekrbljeno za primerjanje.

Osrednja zaloga

izvirnih jop prof. J. Jaeger-ja po tovarskih cenah in odev po istem sistemu.

Bogata zaloga toliko zunanjih kolikor domačih rob za živanje po mori.

Za častito duhovščino

simaki plašči, povrhuo sukno, talari, hlače, jupici, domača obleka v veliki izbiri.

Na prodaj

je v Oseljanu Šempasko županijo

POSESTVO,

obsegajoče lepo zemljišče, ki meri enajst njiv, gozda in orane zemlje, zasajeno s trtami, ob vožnji cesti, ki vede od Lijaka v Karnio, — ter prostorno in lepo hišo za kolona (kmeta). Čez posestvo teče vode za eno mlinsko kolo, ki nikoli ne usahne. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri upravnistvu lista, ki pové lastnikovo ime.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdoovratnejše žledene bolestiti. Prav izvrstno vstopajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vraslet, proti črvesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadežnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne prežinjajo samo omenjenih boleznih, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; s naročbo in pošiljavo pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korninu.

Ena steklenica stane 30 novcev.

Geop. Fragnerja v Pragi! — Uže blizu 6 let trpel sem na želodci, da nisem mogel ni jesti in spati. Po-vedoval sem se o tem s prav mnogimi zdravniki in užil preveliko zdravil pa brez vspeha. Po nasvetu tukajšnjega lekarja, go-p. Schula-e, poskusil sem dr. Rosa-e življenski balzam. Vzel sem 5 steklenic in bolečina je popolnoma zginila, mogel sem zopet spati in jesti. Ob enem priporočil sem ta življenski balzam prav mnogim, ki so bili mrzlični, in zdravstveni vspeh bil je ta, da mrzlica je zginila. Iz tega uzroka štejemo si v dolžnost, da se vam presrečno zahvalim za iznajdbo dr. Rosa-e življenskega balzama, ter želim, da bi vsi bolniki zatekli se k temu zdravilu mu in oživljajočemu pomočku. Z odličnim spoštovanjem.

Buzen (na Rumunskem), 28. novembra 1896.
Jakob Mendelsohn, profesor.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravja odvisna je le od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker to je glavni pogoj zdravja in telesnega in dušnega dobrega čuta. Najbolj potrjeno **DOMAČE ZDRAVILN**, ki prebavljanje uradi, doseže primerno mešanje krvi in odpravi pokvarjene nezdave krvne dele, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. ROSA-E življenski balzam.

Napravljen iz najboljših, zdravstveno najkrepkejših zdravilnih zelišč, potrjen je posebno kot gotova pomoč pri slabem prebavljanju, pri precepanju, po kilem dišočem riganju, napenjanju, bluvanju, pri bolečinah v telesu in v želodci, želodčnem krči prenapolnenji želodca z jedmi, zasluženi, krvnem navalu, hemoroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji in metanohiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja prebavljanje, dela zdrave in čiste krv in bolje telo dobiva poprejšje moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči postal je gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se je sploh razširil.

1 steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl.

Na tisoče pohvalnih pisem lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

Svarilo! Da se izognejo nečimur napakam, prosim vse p. n. gg. naročnike, naj zahtevajo, povsodi izrečno dr. Rosa-e življenski balzam iz lekarn B. Fragner-ja v Pragi, kajti opazil som, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rosa-e življenskega balzama.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecker dor Spornogasso Nr. 205-3. — V GORICI: G. Cristofoletti, G. B. Pontoni, R. Kurner, A. de Girioncoli lekarji. V OGLEJI: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Prendini, G. Forabeschi, J. Serravallo; Ed. de Lettenburg, G. B. Manzoni, Karl Zanetti, Ant. Sattina lekarji. — V ZAGREBU: G. Arazzi, lekar.

Vse lekarnice in večje trgovine s materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

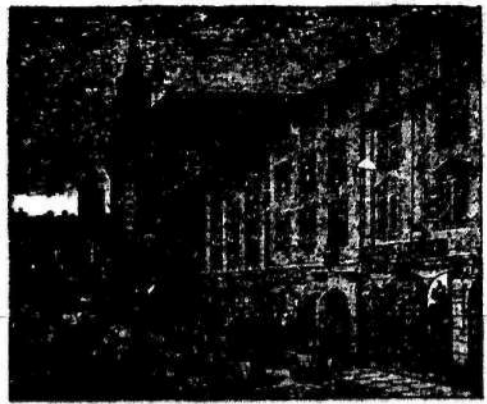
Ako se ženam prša vnamejo, ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri izlezah, oteklinah, pri zmaščenju, pri morski (mrvi) kosti zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto rožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vse gnojico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in kar se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snotom (črnim prisodom); tudi bolečine to hladilno mazilo potiši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti po-em še le se mazilo na nje prilepi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšje sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
STROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKÓCZY
LAIBACH 1 STUEK 20.

kojim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so noprokosljivo sredstvo zoper mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabacanje, glisete, boleznit na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARILO! Opozarjamo, da so tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšje zdravilo zoper protin, ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žicah, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malicu“ s zravem stojčim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stojčega zna menja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite. Schumart.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice.

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vse tisočkrat sijajno osvedočile pri zabavanju človeškega telesa, glavobóla, otrpnenih udih, skazečem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 ška ljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse glisete, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.

Zamotok z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 6 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljšje mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v beku, v križi ud pri otekanju nog, mehurjih na nogah, izvijenju, otiščanju od sedla in oprave, pri sušici itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in bibah. Steklenica s rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl.

z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo

in lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljejo.

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v nunskih ulicah h. št. 14,

aprejema v tisk knjige, knjžice, časnike, vizitne liste, vabila, okrožnice, sonete, petičije, cenike, jedilne liste, bolete, vozne in mrtvaške liste, žalna pisma in vsakoršna dela, ki spadajo v delokrog tiskarske umetnosti po prav nizkih cenah.

Tiskarna ima v zalogi vsakovrstnih tiskanic za cerkveno rabo, kakor: za spričevala, račune, dnevnike, zapisnike, pregleda, razkaze, posnetke, kanonske table, matice (matrike) za krst, birmo, zakon, smrt, velikončne liste, kakor tudi za popis duš (status) v latinskem, slovenskem, italijanskem in nemškem jeziku itd. itd.

Tiskarna daje poročstvo za natančno in hitro postrežbo in za nizkost cen.